

Afscheid van de hoofdredacteur, door zijn trouwe correspondent

25 oktober 2015

Beste Wim,

Een kleine drie jaar geleden werd mij als kersvers lid van Houtwijk De Noord Tuinkrabbels toegestuurd. Daarin werd een oproep gedaan om de tweekoppige redactie, bestaande uit Beppie vd Burg en jou, te versterken. Net gestopt met werken leek het me een uitdaging om aan die oproep gehoor te geven. Een jaar hebben we met ons drietjes aan het blad gewerkt, ieder met zijn /haar eigen taak en inbreng daarin. Het was jammer dat Beppie uit de redactie stapte vanwege de beëindiging van haar lidmaatschap.

Vanaf dat moment was het aan ons beiden om een tuinblad overeind te houden, dat in onze ogen de moeite waard was om te lezen. Een blad waarin ieder lid iets van zijn of haar gading kon vinden. Altijd een lastig iets, want zoveel hoofden zoveel zinnen. Je kunt het natuurlijk nooit ieder naar de zin maken, maar we hebben ons best gedaan om er iets van te maken. De bedoeling was en is dat Tuinkrabbels als verenigingsblad de leden informeert over zaken die ons allemaal in meer of mindere mate aangaan. Daarnaast de onderwerpen die voor tuinliefhebbers interessant, leuk of amusant zijn om te lezen.

Aan jou was de schone taak om dit alles in een overzichtelijk en aantrekkelijk jasje te steken. En het mag gezegd, daarin ben je geslaagd. Dat ging niet altijd zonder slag of stoot. Lastig was het moment dat Windows XP, het door jou tot dan toe gebruikte systeem, niet meer werd geüpdatet. Je moest een nieuw besturingssysteem vinden, waarmee je voor Tuinkrabbels uit de voeten kon. Dat kostte je heel wat inspanningen en hoofdbrekens. Ook jouw verzoeken aan het bestuur om kopij aan te leveren met ter zake doende informatie hield je bezig.

Al met al nam jij je taak als eindredacteur heel serieus. Daar is nu helaas een eind aan gekomen. Je gezondheid dwingt je het rustiger aan te doen. Daarvoor alle begrip. Maar ik vind het jammer dat onze samenwerking daarmee eindigt.

Wim, bedankt voor je inzet in de afgelopen jaren. Je bent niet uit beeld. We blijven elkaar immers zien op de tuin.

Mildred